RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1113/77

af 17. maj 1977

om fastsættelse for sukkerproduktionsåret 1977/1978 af de afledte interventionspriser, interventionsprisen for roeråsukker, minimumspriserne for sukkerroer, tærskelpriserne, maksimumsbeløbet for produktionsafgiften og refusionsbeløbet til udligning af lageromkostninger

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1110/77 [2], særlig artikel 3, stk. 6, artikel 4, stk. 4, artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 5, artikel 13, stk. 5, og artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1112/77 af 17. maj 1977 om fastsættelse, for sukkerproduktionsåret 1977/1978, af priserne for sukker, standardkvaliteten for roer samt beregningskoefficienten for maksimalkvoten [3] er interventionsprisen for hvidt sukker fastsat til 32,83 RE pr. 100 kg for det område inden for Fællesskabet, der har det største overskud;

ved artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3330/74 er det fastsat, at der for andre områder skal fastsættes afledte interventionspriser for hvidt sukker under hensyntagen til de regionale prisforskelle for sukker, som kan forventes ved normal høst og fri omsætning for sukker, på grundlag af de naturlige betingelser for markedsprisdannelsen;

alt efter de fastsatte kvoter for produktionsområderne i Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig og Nederlandene kan der forventes en forsyningssituation, som vil være kendetegnet ved balance eller overskud; priserne ab fabrik i nævnte områder, bortset fra de franske oversøiske departementer, vil derfor efter al forventning i vid udstrækning svare til priserne i det område inden for Fællesskabet, der har det største overskud;

sukkerproduktionen i Italien vil på grund af de forholdsvis høje produktionsomkostninger sandsynligvis ikke i mærkbar grad overskride den fastsatte basismængde; der må derfor regnes med et underskud på ca. 300 000 tons, der skal dækkes af produktionen i Fællesskabets overskudsområder;

under disse omstændigheder vil markedsprisernes niveau i Italien blive bestemt af tilbudspriserne for sukker fra Fællesskabets overskudsområder; den afledte interventionspris for Italien kan fastsættes til 35,36 regningsenheder pr. 100 kg under hensyntagen dels til den i Nordfrankrig gældende interventionspris forhøjet med omsætningsomkostningerne ved leveringer til Italien, dels til den italienske sukkerindustris afsætningsomkostninger;

ved normal høst svarer sukkerproduktionen i Irland og i Det forenede Kongerige til henholdvis ca. 90 % og 40 % af behovet på disse medlemsstaters markeder; dette behov skal til dels dækkes af den sukkermængde, der er til rådighed i Fællesskabets overskudsområder;

under disse omstændigheder vil markedsprisernes niveau i Irland såvel som i Det forenede Kongerige i vid udstrækning blive bestemt af tilbudspriserne for sukker fra de nævnte områder; der bør derfor for alle områder i Irland og Det forenede Kongerige regnes med en og samme afledte interventionspris for hvidt sukker, der kan fastsættes til 33,83 regningsenheder pr. 100 kg under hensyntagen dels til den interventionspris, der gælder i det af Fællesskabets områder, der har det største overskud, forhøjet med omsætningsomkostningerne ved levering til Irland og Det forenede Kongerige, dels til sukkerindustriens afsætningsomkostninger i disse medlemsstater;

i de franske oversøiske departementer er der en betydelig overskudsproduktion af råsukker; de gunstigste afsætningsmuligheder inden for Fællesskabet for dette sukker findes i Sydfrankrig og Italien, hvor sukkeret kan sælges direkte efter raffinering; på grundlag af de i de italienske underskudsområder forventede markedspriser, som sandsynligvis vil overstige den afledte interventionspris i Italien med 2,43 regningsenheder pr. 100 kg, og under hensyntagen til omkostningerne ved transport mellem de oversøiske franske departementer og disse områder, bør den afledte interventionspris for disse departementer fastsættes til 32,63 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker;

ifølge artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3330/74 skal der for disse departementer fastsættes en interventionspris for råsukker, som afledes af den for disse departementer fastsatte interventionspris for hvidt sukker under hensyntagen til en og samme forarbejdningsmargen og et forud anslået fast udbytte; raffineringsomkostningerne kan på grundlag af de forelig-

[1] EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.
[2] Se side 1 i denne Tidende.
[3] Se side 9 i denne Tidende.

gende oplysninger anslås til 2,70 regningsenheder pr. 100 kg raffineret sukker; endvidere bør der i overensstemmelse med den i forordning (EØF) nr. 431/68 (1) fastsatte definition af standardkvaliteten for råsukker lægges et udbytte på 92 % til grund;

ifølge artikel 9, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3330/74 skal der fastsættes interventionspriser for roeråsukker; denne fastsættelse er imidlertid ikke nødvendig for de produktionsområder i Fællesskabet, hvor der ikke sker en faktisk afsætning af denne produktion; disse priser bør afledes af interventionsprisen for hvidt sukker under hensyntagen til de allerede anførte elementer, der indgår i fastsættelsen af interventionsprisen for råsukker i de franske oversøiske departementer, samt forsendelsesomkostningerne i forbindelse med tilførslerne af råsukker, der forud kan anslås til 0,51 regningsenheder pr. 100 kg;

de i artikel 4, stk. 1, første led, i forordning (EØF) nr. 3330/74 nævnte minimumspriser for sukkerroer skal fastsættes for alle områder bortset fra det område, der har det største overskud, på grundlag af den i disse områder gældende interventionspris for hvidt sukker og under hensyntagen til blandt andet de beløb, der ved fastsættelsen af den minimumspris for sukkerroer, som gælder for området med det største overskud, er fastlagt for forarbejdningsmargenen, samt udbyttet, indtægterne fra melasse og leveringsomkostningerne for sukkerroer;

ifølge artikel 13, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3330/74 er tærskelprisen for hvidt sukker lig med den indikativpris, som gælder for det område inden for Fællesskabet, der har det største overskud, forhøjet med de som et fast beløb forud beregnede omkostninger ved transport fra det nævnte område til det inden for Fællesskabet fjernest beliggende forbrugsområde med underforsyning plus et skønsmæssigt beløb, der fastsættes under hensyntagen til lagerafgiften, og som for 1977/1978 kan anslås til 1,77 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker; ud fra den givne forsyningssituation inden for Fællesskabet bør der tages hensyn til omkostningerne ved transport mellem de nordfranske departementer og Palermo, som er den vigtigste importhavn på Sicilien;

tærskelprisen for råsukker skal afledes af tærskelprisen for hvidt sukker under hensyntagen til en forarbejdningsmargen og et forud anslået fast udbytte; de samme kriterier, som benyttes ved afledning af interventionsprisen for råsukker bør derfor anvendes;

tærskelprisen for melasse skal fastsættes således, at indtægterne fra salg af melasse kan nå det indtægtsniveau for virksomhederne, som er taget i betragtning ved fastsættelse af minimumspriserne for sukkerroer;

ifølge artikel 28 i forordning (EØF) nr. 3330/74 skal der ske en fastsættelse af produktionsafgiftens maksimumsbeløb, minimumspriserne for sukkerroer ud over basiskvoten for de sukkerroeproducerende områder, for hvilke der er fastsat en interventionspris, samt den procentsats, der er bestemmende for den supplerende betaling, som fabrikanterne i givet fald skal udrede til sælgerne af sukkerroer; det er i artikel 27, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3330/74 fastsat, at produktionsafgiften ikke må være større end 30 % af interventionsprisen; for det område, der har det største overskud, bør minimumsprisen for sukkerroer udover basiskvoten fastsættes til 70 % af minimumsprisen for sukkerroer; procentsatsen for den nævnte supplerende betaling kan under hensyntagen til sukkerroernes værdi i forhold til interventionsprisen for sukker fastsættes til 60; det vil være hensigtsmæssigt at anvende samme procentsats for den ydelse, som sukkerfabrikanterne kan kræve af sælgerne af sukkerrør;

ifølge artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 750/68 af 18. juni 1968 om fastlæggelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for så vidt angår sukker (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 152/71 (3), fastsættes refusionens størrelse pr. måned og pr. vægtenhed under hensyntagen til finansierings- og forsikringsomkostningerne samt egentlige lageromkostninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder for sukkerproduktionsåret 1977/1978.

Artikel 2

For alle områder bortset fra det område i Fællesskabet, som har det største overskud, fastsættes den afledte interventionspris pr. 100 kg hvidt sukker til:

a) 35,36 regningsenheder for alle områder i Italien;

b) 32,63 regningsenheder for de franske oversøiske departementer;

c) 33,83 regningsenheder for alle områder i Irland og Det forenede Kongerige;

d) 32,83 regningsenheder for alle andre områder i Fællesskabet.

(1) EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

(2) EFT nr. L 137 af 21. 6. 1968, s. 4.
(3) EFT nr. L 22 af 28. 1. 1971, s. 1.

Artikel 3

1. Interventionsprisen pr. 100 kg roeråsukker fastsættes til 27,25 regningsenheder.

Denne interventionspris gælder for råsukker af standardkvalitet, ikke-emballeret, ab fabrik, pålæsset et transportmiddel efter køberens valg.

2. Den afledte interventionspris, der gælder i de franske oversøiske departementer for råsukker, og som er omhandlet i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3330/74, fastsættes under hensyntagen til artikel 3, stk. 6, andet afsnit, i nævnte forordning, til 27,53 regningsenheder pr. 100 kg.

Artikel 4

1. Minimumsprisen pr. ton sukkerroer fastsættes til :

a) 28,72 regningsenheder for de i artikel 2, litra a), nævnte områder,

b) 26,73 regningsenheder for de i artikel 2, litra c), nævnte områder,

c) 25,43 regningsenheder for de i artikel 2, litra d), nævnte områder.

2. Minimumsprisen pr. ton sukkerroer ud over basiskvoten fastsættes til :

a) 17,80 regningsenheder for det område i Fællesskabet, der har det største overskud, og for de i artikel 2, litra d), nævnte områder,

b) 21,09 regningsenheder for de i artikel 2, litra a), nævnte områder,

c) 19,10 regningsenheder for de i artikel 2, litra c), nævnte områder.

Artikel 5

Tærskelprisen fastsættes til :

a) 39,72 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker,

b) 34,06 regningsenheder pr. 100 kg råsukker,

c) 3,20 regningsenheder pr. 100 kg melasse.

Artikel 6

1. Det i artikel 28 i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede maksimumsbeløb for produktionsafgiften fastsættes til 9,85 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker.

2. De i artikel 27, stk. 4 og 5, i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede procentsatser fastsættes til 60.

Artikel 7

Det i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede refusionsbeløb fastsættes til 0,30 regningsenheder pr. måned pr. 100 kg hvidt sukker.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 1977.

På Rådets vegne

J. SILKIN

Formand